

- Pro každý vyučovací předmět jsou utvářeny sylaby. Sylaby specifikují klíčový obsah výuky s rozlišením vzdělávacích etap⁶⁶, přičemž na konci každé etapy jsou definovány požadavky pro udělení příslušného hodnocení (viz rovněž Skolverket 2006).

Švédské národní kurikulum utváří základní rámec vzdělávání, přičemž školám je ponechána značná autonomie pro jeho implementaci do školních programů (viz např. UNESCO 2012e, Nusche et al. 2011). Poznamenejme rovněž, že 21. století přineslo jistý návrat Švédska k centralizaci nástrojů sledování a hodnocení kvality ve vzdělávání v kontextu snahy odstranit nevýhodu decentralizovaného systému spojenou s roztržitostí přístupů (viz např. Gustafsson a Erickson 2013).

Vlastní systém hodnocení kvality ve vzdělávání respektuje jednak návaznost na cíle kurikula a jednak principy managementu podle cílů (viz např. Nusche et al. 2011c), přičemž hodnocení probíhá v několika rovinách. Na úrovni žáka jsou v raném věku dítěte využívány zejména formativní metody hodnocení s tím, že v pozdějších letech roste význam hodnocení sumativního (např. Nusche et al. 2011c). Současně je důraz kladen na různorodost aplikovaných metod hodnocení s využitím mimo jiné následujících nástrojů (např. Nusche et al. 2011c, Skolverket 2013b):

- Pro každého žáka je ve spolupráci s učitelem vytvořen individuální studijní plán, jehož základní podobu specifikuje škola (viz Ahnberg 2009). Tento plán má za cíl jednak podpořit žákovu schopnost sebehodnocení a jednak slouží jako zpětná vazba pro interakci žák – učitel (viz Nusche et al. 2011c).
- Ve 3., 6. a 9. roce studia a na vyšším stupni střední školy podstupuje žák národní testování, a to povinně zejména ve švédském jazyce a matematice, od 6. roku studia pak rovněž v anglickém jazyce respektive v některých dalších přírodovědných i socio-vědních předmětech (viz Skolverket 2013b). Cílem národního testování je zaručit všem žákům rovný a spravedlivý způsob zkoušení, neboť národní testy doplňují formativní a sumativní metody hodnocení přímo ve třídě (viz Skolverket 2013a, Skolverket 2013b). Za pozornost stojí, že národní testování je v případě Švédska organizováno a hodnoceno přímo třídními učiteli, kteří mohou sami určit, jakou váhu bude národní testování mít ve výsledných známkách žáků. Konečně poznamenejme, že testy ve 3. a 6. roce studia mají primárně funkci diagnostickou, zatímco v pozdějších rocích roste význam sumativní funkce testování (viz Skolverket 2013b, Nusche et al. 2011c).
- Vedle povinného národního testování může učitel využít pro formativní podobu hodnocení databázi testů pokrývající různé oblasti kurikula (viz Nusche et al. 2011c).

O významu formativního způsobu hodnocení v raném věku žáka svědčí to, že hodnocení známkou bylo dlouhodobě praktikováno teprve od 9. třídy s aktuálním posunem na úroveň 6. třídy motivovaným snahou včasného zachycení problémových žáků (viz např. Bavner et al. 2011, UNESCO 2012e). Vedle toho byli žáci ve švédských školách tradičně hodnoceni na tří až čtyřstupňové škále s tím, že od roku 2013 dochází k přechodu na škály písmen A-F. Požadavky dané úrovně škály jsou blíže specifikovány v kurikulu předmětu (viz např. Nusche et al. 2011e). Poznamenejme, že švédští žáci zakončují základní i střední školu vysvědčením, a to jednak s uvedením dosažených známek ze všech předmětů a jednak s výpočtem průměrného skóre z dosažených známek. V případě základních škol je výsledné skóre počítáno z 16 nejlepších známek, u středních škol ze všech známek (Skolverket 2011). Předpokladem pro vstup na střední školu je splnění prospěchu pro předměty švédský jazyk, matematika a anglický jazyk. K úspěšnému zakončení střední školy je potřeba dosažení určitého počtu kreditů, přičemž některé kurzy (švédský jazyk, matematika a anglický jazyk) jsou definovány jako povinné (viz UNESCO 2012e).

⁶⁶ Rok 1-3, 4-6, 7-9 studia a střední škola